פחות משלשה מפחים כשרה מאי שנא

התם דאמרת פחות מארבע אמות ומאי שנא

הכא דאמרת פחות משלשה מפחים התם

דאיתיה לדופן פחות מארבע אמות סגיא

הכא לשוויי לדופן פחות משלשה מפחים אין

אי לא לא היתה גבוהה מעשרים אמה ובנה

בה עמוד שהוא גבוה עשרה מפחים ויש בו

הכשר סוכה סבר אביי למימר גוד אסיק

מחיצתא א"ל רבא בעינן מחיצות הניכרות

וליכא ת"ר נעץ ארבעה יהונדיםין וסיכך על

גבן ר' יעקב מכשיר וחכמים פוסלין אמר רב הונא מחלוקת על שפת הגג דר' יעקב

סבר אמרינן גוד אסיק מחיצתא ורבנן סברי

לא אמרינן גוד אסיק מחיצתא אבל "באמצע

הגג דברי הכל פסולה ורב נחמן אמר

באמצע הגג מחלוקת איבעיא להו באמצע

הגג מחלוקת אבל על שפת הגג דברי הכל

כשרה או דלמא יביז בזו וביז בזו מחלוקת

תיקו מיתיבי נעץ ד' קונדיסין בארץ וסיכך על

גבן ר' יעקב מכשיר וחכמים פוסלין והא ארץ

דכאמצע הגג דמי וקא מכשיר רבי יעקב

תיובתא דרב הונא תיובתא ועוד באמצע

הוא דפליגי אבל על שפת הגג דברי הכל

כשרה °לימא תיהוי תיובתיה דרב הונא

בתרתי אמר לך רב הונא פליגי באמצע הגג והוא הדין על שפת הגג והאי דקמיפלגי

באמצע הגג להודיעך כחו דר' יעקב דאפילו

באמצע הגג נמי מכשיר ת"ר ינעץ ארבעה

קונדיםין בארץ וסיכך על גבן ר' יעקב אומר

רואין כל שאילו יחקקו ויחלקו ויש בהן מפח

לכאן ומפח לכאן נידונין משום דיומד ואם

לאו אין נידונין משום דיומד שהיה רבי יעקב

אומר דיומדי סוכה מפח וחכמים אומרים עד

שיהו שתים כהלכתן ושלישית אפילו מפח:

ושאינה גבוהה עשרה מפחים: מנלן אתמר

רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו

יבכולה סדר מועד כל כי האי זוגא חלופי

רבי יוחנן ומעיילי רבי יונתן יארון תשעה

יוכפורת מפח הרי כאן עשרה וכתיב י

יונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת

וחויא

אחד מדפנותיה עומד ממזרח למערב והשני מלפון לדרום: נידון משום

דיומד. אתה דנו להכשיר כדין שאמרו חכמים לענין פסי ביראות

בעירובין (דף יז:) שניתרין בארבעה דיומדין ועל שם שיש לכל

אחד שתי מחילות קרי להו דיומדין דיו עמודין שני עמודין:

שהיה רבי יעקב אומר דיומדי סוכה דיו בטפח. ולא כשל פסי

ביראות שהלריכום אמה לכאן ואמה לכאן ועל כרחיך הא דרבי

יעקב דאמר יחקקו ויחלקו בעגולין קאמר דאי במרובעין לא אמר

אלא יחלקו דהכי אמרי להו בעירובין: שתים כהלכתן. באורך כל הסוכה וברחבה אחד לארכה ואחד לרחבה: ושלישים אפילו טפח.

ל) גי' הערוך קונטסין בטי"ת, ב) [תוספת' פ"ח

ה"טו. ג) שבת נד: מגילה

ו., ד) שבת לב. עירובין ד: סנהדרין ז., ה) נדה כו:,

ועי' רש"א מ"ש על רש"י (1

דלעיל ע"ח ד"ה חם יש

בסו.

תורה אור השלם

וְנוֹעַדְתִּי לְךְּ שְׁם וְדְבַּרְתִּי אִתְּךְ מֵעַל

גליון הש"ם

, נמ' לימא תיהוי תיובתיה

בם כמא זרווי דרובו דר דר"ה בתרתי. כעין זה לקמן דף נא ע"א גיטין דף

הכפרת מביו ייבּפּי, ייפּין שְׁנֵּי הַבָּרֶבִים אֲשֶׁר עַל אֲתֶּר הָעֵדָת אַת כָּל אֲשֶׁר הָעֵדָת אוֹתְרָּ אֶל בְּנֵי

:שְׁרָאֵל

לב א ב מיי׳ פ״ד מהלי סוכה הלי יא טוש״ע מ"ח סי תרל סעיף ו:

רבינו חננאל פחות מיכן כשרה. ולא דומה לדופן עקומה דלא מיפסלא אלא בד׳ . עקומה הדופז מיהא איתיה הלכך עד ד' אמות כעקומה חשבינן לה. אבל הכא דלית לדופן ולשוי לדופן קאתי, פחות מג׳ טפחים כלבוד דמי וכשרה. ני טפחים פסולה. היתה ג' טפחים פסולה. היתה גבוהה מכ' אמה ובנה עמוד באמצעיתה גבוה עשרה טפחים, ויש בזה הכשר סוכה, סבר אביי למימר גוד אסיק מחיצתא. כלומר הבן בלבך כאילו חתכתה והעלית מחיצות מזה העמוד. ודחה רבא ואמר בעינן מחיצות הניכרות וליכא. **תנו רבנ**ן נעץ ד' קונדסין וסיכך על גבן, ר' יעקב מכשיר וחכמים פוסלין. ואסיקנא אליבא דרב הונא. פליגי אליבא רוב הוגא, פליגי באמצע הגג והוא הדין על שפת הגג, ר' יעקב סבר גוד. פירוש משוד. ונגידו. כלומר משוך אסיק מחיצתא, כדאמרן לעיל. ורבנן סברי לא. ל) והאי דפליג בארץ, ודייקינן מינה באמצע הגג פליגי. דהתירא עדיף ליה. פירוש קונדיסין, קורות של עץ קונויסן, קווווי של כן כגון עמודין הן. ואם הן עבים שאם יחקקו יש בהן טפח לכאן וטפח לכאן, וכשתעמידהו בזוית סוכה נראה טפח ממנו לרוח אחרת וטפח לרוח אחרת הסמוכה, נידון כשני (דיומדין) [עמודין]. פירוש (ריומרין) (עמודין). פידוש בלשון יון קורין לשנים דיו, נמצא פי׳ דיומדין שני עמודין, כלומר שני פסין ושל טפח טפח עומדין. תנו רבנן נעץ ד' קונדיסין וסיכך על גבן, ר' יעקב . כל שאילו יחקקו ויחלקו ויש בהן טפח לכאז ווטפח לכאזן טפוז לכאן נוספוז לכאן) נידון משום דיומד, שהיה ר' יעקב אומר דיומדי טפח. וחכמים סוכה דפנות כהלכתן ושלישית . אפי' טפח. ופשוטות הן. . עשרה טפחים. אתמר רב ור' יוחנן ור' חנינא ואמרי לה רב חביבא מתנו כולי סדר מועד כל כי האי גוונא זוגא, יווא חלופי) חלופי ר' יוחנן ועייל ר' יונתן. ארון ט' טפחים וכפורת טפח, הרי עשרה, וכתיב ונועדתי לך שם. כלומר ביון שמצאנו כי הארוז כיון שמצאנו כי האדון יש בו עשרה טפחים, וכתיב השמים שמים לה׳ והארץ נתן לבני אדם, נמצא למעלה מארון רשות

אחרת. ל) נ"ל דל"ל והאי דפליגיבברייתא אחריתי בנעץ בארץ דייקינן מינה.

בחות משלשה מפחים כשרה. מכאן קשיא לפי מה שפי׳ נקונט׳ בריש פרק שני דגיטין (דף טו:) גבי גידוד חמשה ומחילה חמשה אין מלטרפין דאם היה חריך עמוק חמשה ומקיפו מחילה חמשה אין מלטרפין להיות בתוכו רשות היחיד הא אשכחן הכא לענין

סוכה דמלטרפין וכן בפ"ק דשבת (דף ו:) גבי בית דחין תוכו עשרה דחם חקק בו ארבעה על ארבעה חשיב כוליה רשות היחיד מיהו ההיא איכא לדחות שחקק ארבעה בעומק עשרה ועוד מקשה רבינו תם מהא דאמר פ׳ בתרא דעירובין (דף נט:) ובשבת פרק הזורק (דף לט.) דבור וחולייתה מלטרפין לעשרה ועוד אמרינן בסוף פרק כל גגות (עירובין לג:) גבי שתי חלירות זו למעלה מזו ויש גידוד חמשה ומחילה חמשה דמודה רב חסדא בתחתונה הואיל ורואה פני עשרה דמטרבת שנים ולא מטרבת אחד אלא יש לומר דגידוד חמשה ומחילה חמשה לענין שתי חלירות זו למעלה מזו איירי ולענין עליונה כדמוכח סוגיא דכל גגות ולענין עירוב אי נמי לענין תל ברשות הרבים גבוה חמשה והקיף על גביו מחילה חמשה דלה חשיב רשות היחיד לענין שבת וא"ת ויחשבה רשות היחיד מטעם דאי בעי מנח עליה מידי ומשתמש כדאשכחן בריש חלון (שם דף עח. ושם) גבי עמוד ברשות הרבים גבוה עשרה ורחב ארבעה ונעץ בו יתד כל שהוא מיעטו ואס מילאו כולו ביתדות חשיב כולו רשות היחיד הואיל ואי בעי מנח ליה מידי ומשתמש ודייק לה מהא דאמר רבי יוחנן בור וחוליא מלטרפין לעשרה כלומר וכי היכי דמלטרפי לעשרה לענין עומק הוא הדין דמלטרפי לארבעה לענין רוחב דממתני' דשבת פרק הזורק (דף לט.) ובפרק המולא תפילין (עירובין דף נט:) דקתני חוליית הבור שהן גבוהין עשרה ורחבין ד' דייק לה ר' יוחנן וכי היכי דקתני עשרה קתני נמי ד' ואמאי חשיב רשות סיחיד הא לא משתמש ליה ברוחב שהאויר מפסיק אלא מאי אית לך למימר דמנח ליה מידי ומשתמש ה"נ וי"ל דהכא מיירי בתל שהוא רחב הרבה בעשר אמות או בעשרים כעין חצר דלא שייך להחשיבו רשות היחיד מטעם דאי מנח עליה מידי אלא בדבר לר כעין עמוד רוחב ד' וא"ת בפ"ק דשבת (דף ו:) גבי בית שאין תוכו

עשרה וחקק בו להשלימו לעשרה אמאי לא מחלק כי האי גוונא אם יש משפת חקק ולכותל שלשה טפחים ויש לומר דלא דמי רשות שבת שהוא למנוע רגל רבים לסוכה דבעינן

מחילות סמוכות לסכך: [ועי׳ תוס׳ שבת ז: ד״ה ואס] מבר אביי למימר גוד אסיק מחיצתא. לנסוף מסיק נעינן מחילות הניכרות ולא דמי לסיכך על גבי אכסדרה שאין לה פלימין דשילהי פירקין (דף יח:) דפי תקרה חשיב שפיר מחילות הניכרות: אבל על שפת הגג בשרה לדברי הבל. דחשיב מחילות ניכרות טפי מעמוד משום דניכרות בבית:

וכה מפח. והא דבעינן אמה גבי פסי ביראות פרק עושין פסין (עירובין דף יו:) גבי מחילות שבת החמירו: עשרה מפחים מגלן. והא דבעינן נמי גבי שבת מחילה עשרה מהכא ילפינן:

דהכי אגמריה רחמנא למשה מסיני דבשלישית סגי ליה בטפח: רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מחנו. להך מילחא דלקתן: בכולי סדר מועד. כל היכא דאמרינן האי זוגא כי הדדי בשמעתא איכא אמוראי דמחלפי רבי יוחנן ומעיילי רבי יונתן: ארון השעה. גובהו דכתיב נשמות כהן ואמה וחלי קומתו ואמה בת ששה טפחים:

פחות משלשה. כלבוד הלכה למשה מסיני וחשבינן ליה כאילו החקק לבוד ומגיע עד הכוחל. לבוד סניף אפושטי"ן בלע"ז דבר שמאריכין אותו על ידי סניפין כדי לסנוף חקק על חקק: המם דאימיה לדופן פחות מארבע אמות. התם דאיכא שם דופן עליו דכל דופן שאינו

פחות מי׳ שמו דופן ואפילו גבוה עד לרקיע הלכך עד ארבע אמות חסר משהו אגמריה רחמנא למשה דופן עקומה: הכח. פחות מי׳ חין שם דופן עליו אלא השתא הוא דבעינן לשוייה דופן הלכך במה שאינו דופן לא אגמרי' רחמנא דהא דופן עקומה אגמרי׳ והאי לאו דופן הוא והלכך פחות מג' טפחים בכל דוכתא לבוד הוא שפיר דמי ואי לא לא: ובנה בה עמוד גבוה עשרה. רחוק מן דפנות הרבה ובו הכשר סוכה שיש ברחשו שבעה יומשהו על שבעה ומשהו: גוד אסיק מחילחה. של עמוד שמבחון סביב הגביהם עשרה סביבות ראשו והרי יש בהן גובה י' וחשובה סוכה

מא ע״ב: על ראשו ודופני העמוד דופנותיה על ידי גוד אסיק וסכך של מעלה כשר לעזי רש"י לה דאינו למעלה מכ׳ מראש העמוד: מחלוחת על שפת הגג. דמחילת הבית אפושטי"ץ. נוסף. תחתיה כנגד בין הקונדיסין ואיכא למימר גוד אסיק והכא לא אמרינן מוסף רש"י דבעינן מחילות ניכרות: **אבל באמלע** בכולה סדר מועד כל הגג. שחין תחתיה מחילות סביב בי האי זוגא. שהוזכרה שם זוג זה של הרבע דברי הכל פסולה ולא דייה בארבעת הקונדיסין להיות לה שם ד' מחילות: הכי גרסינן ורב נחמן אמר באמצע הגג מחלוקת. ועל ידי הקונדיסין ר׳ יעקב מכשירה וכגון שהן רחב טפח לכל נידיהן דאיכא שם מחיצות טפח מלפון לדרום ושם מחילות טפח ממזרח למערב בכל אחת ואחת כדלהמן ורבנן סברי לא מתכשרא אלא בשתי מחיצות הכל כשרה. דאמרי׳ גוד אסיק: דכי אמצע הגג דמי. דאין מחילות תחתיה דאמר אבל באמצע דברי הכל הסולה: באמלע הגג הוא דפליגי. הש"ם הדר ודייק ממתניתה לחותבי תיובתה אחריתי: בתרתי. חדא למאי דאמר באמצע הגג דברי הכל פסולה ומתני׳

כהלכתן כשיעור משך סוכה ובשלישית אפילו טפח: אכל בשפת הגג דברי דנימא גוד אסיק: חיובתא דרב הונא. קתני דבה פליגי וחדא למאי דאמר מחלוקת על שפת הגג ואנן מלינו למידק ממתני׳ דבשפת הגג דברי הכל כשרה: כל שאילו יחקקו ויחלקו. בקונדיסין עגולין קא אמר רואין כל שיש בעוביין כל כך שאילו יחקק וינטל עובי עיגולן וירבעום ויחלקו ויש בהן טפח לכאן וטפח לכאן ולאחר שירבעום יחלקום מבפנים ויעשו אותם כעין מרובים שלנו שיש להם שתי דפנות שאם אתה זוקפן

סט "ג" היא של לאלפ מכמים הללו (מגילה ד.). חלופי ר' יוחגן. יש מחליפין ר' יוחנן ומעיילי ל' יונתן (שבת נד:). הרי כאן עשרה. גונה מן . המלמע (סנהדריו ז.).